

10.II. 2025.	<b>PONEDJELJAK</b> <i>Alojzije Stepinac</i>	+ Ana Topalović + Đuro i Marija Veber i ob. Cimaš	7 18,30
11.II. 2025.	<b>UTORAK</b> <i>Gospa Lurdaska</i>	+ob. Dolenc i Horvat i za obraćenje živih + Biserka, Benedikt, Ivica i ob. Grmić i Bračun	7 18:30
12.II. 2025.	<b>SRIJEDA</b> <i>Damjan</i>	+ Josip, Ivan i Marija Golec + Zvonimir Volf	7 18:30
13.II. 2025.	<b>ČETVRTAK</b> <i>Katarina Ricci</i>	Za ozdravljenje bolesnika i obraćenje obitelji + Katica i Josip Lauš	7 18:30
14.II. 2025.	<b>PETAK</b> <i>Valentin</i>	+ Danica i ob. Sudaš, Kata i ob. Mužina + Marija i Tomislav Miličević	7 18:30
15.II. 2025.	<b>SUBOTA</b> <i>Klaudije</i>	+ Rajko i Milenko Delić i Josip Lenardić + Josip i ob. Mihalinec	7 18,30
16.II. 2025.	<b>Šesta nedjelja kroz godinu</b>	+ Stjepan, Katarina i Vinko Mikulan i za duše u čistilištu ŽUPNA + Kruno Kreš + Augustin Hadelan	7 9,30 11,30 18,30

### Malonogometna ekipa župe sv. Antuna ostvarila plasman na nacionalnu završnicu katoličke malonogometne lige

U subotu 1. veljače u II. OŠ Čakovec u Čakovcu održalo se i posljednje, 3. kolo Katoličke malonogometne lige Varaždinske biskupije. Prije samog turnira u župi Čakovec - jug održana je misa za posjetitelje.

U konkurenciji 9 ekipa, ekipa naše župe ovog puta otišla je do kraja i osvojila turnir čime je u ukupnom poretku zauzela prvo mjesto te se plasirala na nacionalnu završnicu katoličke malonogometne lige čiji termin i mjesto odigravanja još uvijek ne znamo.

Dodajmo uz to da su kao i u prethodna dva kola ponovno osvojili nagradu za fair play.

Za našu župu nastupali su: Arijan Brković, Kristiano Kovačević, Rafael Kovačević, Luka Mikor, Antun Šokec, Filip Šokec, Domagoj Tušek, Fran Tušek.

ŽUPNI URED SV.  
ANTUNA PADOVANSKOG  
Franjevačka 1,  
KOPRIVNICA  
Tel. 048/642-160  
e-mail: fra-kc@ofm.hr  
www.ofm.hr/koprivnica

**UREDOVANJE**  
Svaki radni dan od  
8-9 i 17-18

**KRŠTENJE**  
Prijava u uredovno vrijeme  
Pouka petkom u 17,00

**VJENČANJE**  
Obvezatan je tečaj pripreve  
za brak. Prijava u župnom  
uredu mjesec dana prije  
vjenčanja.

**BOLESNICI**  
Bolesnicima na vrijeme  
omogućite posjet  
svećenika. Bolesnike  
redovito pohađamo o  
Božiću i Uskrsu.

**SPROVOD**  
Nakon dogovora s  
Komunalcem vrijeme  
sprovođa prijavite u  
župnom uredu.

**KLANJANJE**  
Svake srijede poslije  
večernje svete mise u našoj  
crkvi je pobožnost euharis-  
tijskog klanjanja.

**Izdaje i odgovara:**  
Župni ured Sv. Antuna  
Padovanskog



**ŽUPNI LISTIĆ**  
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA  
Broj 5 Godina XVIII 9. veljače 2025.g.

## 5. nedjelja kroz godinu - godina C

### ISUS I DANAS POZIVA

#### Evangelje Lk 5,1-11

U ono vrijeme:

Dok se oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu: »Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.« Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!« Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve pođoše za njim.

Ostala čitanja: Iz 6,1-8; 1 Kor 15,1-11;

U prvom čitanju pete nedjelje kroz godinu prorok Izaija izvješćuje o povijesti svog poziva. Saznajemo da ga Bog nije prisiljavao na njegovo poslanje, nego ga je gotovo zamolio. Takav je naš Bog: on ne prisiljava nikoga, nego radosno prihvaća, ako slobodno odgovaramo na njegove poticaje.

U drugom čitanju sveti Pavao daje svjedočanstvo o svom pozivu, kad priopćava vjernicima u Korintu da je milošću Božjom postao ono što jest. I u nama stalno djeluje milost koju smo primili u času krštenja i koja nas potiče na takva djela koja daleko nadilaze naše ljudske snage.

U evanđelju sveti Luka pripovijeda o pozivu Apostola. Pozivu je prethodio događaj čudesnog ribolova, iz čega su ovi jednostavni ribari mogli iščitati poruku da ono što ih čeka, ne ovisi samo o njihovim ljudskim snagama, nego o snazi onoga koji ih je pozvao, a to je Isus Krist. Izbor i poziv Apostola može i nama dati puno svjetla i utjehe, budući da naš kršćanski poziv i od nas očekuje djela koja nadilaze naše snage.

Zapravo, svi mi koji smo kršteni u ime Isusovo, na neki način smo njegov »trinaesti apostol«, i nitko ne može reći da nije prikladan to biti. Oslanjajući se samo na vlastite snage stvarno nismo sposobni nastaviti Isusovo poslanje, ali ako prihvatimo Isusov poziv, on će preko nas učiniti djela koja će i nas same iznenaditi. Isus nas je pozvao i poslao da promijenimo svijet: samim svojim opstojanjem kršćani mijenjaju svijet, budući da svjedoče o Božjoj prisutnosti i njegovoj ljubavi u onoj sredini u kojoj žive. Gledano ljudskim očima, prvi su Apostoli bili neprikladni za nastavak Isusova djela. Isus je, međutim, poznavao i njihova srca, poznavao je njihove slabosti, ali i njihovu odanost pa se usudio povjeriti im svoju Crkvu. Ako promatramo povijest, pa i današnju Crkvu, onda ćemo odjednom postati svjesni kakvim — ljudski gledano — neprikladnim ljudima je Isus povjerio svoju Crkvu. Ali neka nas ne zavede privid: Isus ne gleda samo vanjštinu, nego i srce. Dobro je posvijestiti da i danas milijuni vjeruju Isusu, vjeruju u Isusa, slušaju njegovu riječ, povjeravaju mu život i prihvaćaju njegovo poslanje da idu po svijetu te naviještaju radosnu vijest. Tajna snage kršćanstva i svetaca jest u tome da ne gledaju sebe, nego Isusa, da se ne jadaju zbog svojih ograničenosti, nego se dive Isusovoj svemoći i hrabro idu za njim.

Vratimo se nanovo prvim Apostolima i promotrimo kakvi su to bili ljudi, s kakvim kvalitetama i sposobnostima su primili Isusov poziv i poslanje. Isus je pozvao *Petra* koji ga je kasnije zanjekao. Petar je postao nevjeran u času kušnje, ali u dubini duše bio je pošten i priznao je svoju slabost. Poštenje mora biti osnovna karakteristika svakog kršćanina: sposobnost da prizna svoje slabosti i moli Božje oprostjenje, jer se samo tako postaje sudionik Isusove milosrdne ljubavi.

Isus je pozvao *Andriju*, brata Šimuna Petra, koji nije prihvatio Isusov poziv bezuvjetno. Primjerice, kad se radilo o čudesnom umnažanju kruhova i riba, Isus je pitao svoje apostole koliko imaju hrane. Andrija je s određenim cinizmom odgovorio da ima tamo neki dječak s pet kruhova i nešto riba, ali što je to za toliko veliko mnoštvo. Ali Andrija je bio poslušan, pa kad je Isus naredio da podijele ono što imaju, i on se latio posla, premda nije shvatio što se tu zapravo događa. Poslušnost mora biti jedna od osnovnih kreposti Isusovih učenika, jer ona nam omogućuje da preko nas djeluje Isus.

Isus je pozvao *Jakova i Ivana*, koji su, istina, spremno ostavili svoju barku i svoje mreže, ali kasnije saznajemo da su imali i svjetovnih snova, kad su htjeli postati prvi u Isusovu kraljevstvu što su ga oni zamislili kao ovozemaljsko kraljevstvo. Ali su imali otvoreno srce pa su prihvatili Isusov ukor da ne znaju što traže. *Otvoreno srce* mora biti među krepostima svakog vjernika, tj. spremnost na trajno obraćenje. Isus je pozvao Tomu koji je do posljednjeg dana sumnjao u njega. Ali Toma je imao toliko poniznosti da se poklonio pred uskrslim Isusom kad je spoznao

znakove uskrsnuća te priznao ga svojim Spasiteljem i Bogom. Osnovna krepost svakog kršćanina mora biti *vjera u Isusovo Božanstvo*.

Isus i nas zove. Vjerojatno se možemo prepoznati u svakom Apostolu: vjera nam je slaba kao Petrova; katkad sumnjamo u Isusovu moć, kao Andrija; u Crkvi možda ne tražimo u prvom redu Kraljevstvo Božje, nego bismo željeli da ona dominira društvenim životom, kao što su to zamislili Jakov i Ivan; katkad sumnjamo poput Tome. Ali ako pogledamo što su prvi Apostoli učinili za Kraljevstvo Božje, onda ne smijemo sumnjati u to da Isus i preko nas, današnjih kršćana, može učiniti velike stvari. Prihvatimo stoga otvorenim srcem onaj poziv koji nam je uputio: svećenički, redovnički, obiteljski, roditeljski, ili bilo koji drugi. Prihvatimo još jednom, otvorena srca njegov poziv i poslanje i postat ćemo svjedoci kako se svijet mijenja snagom milosti koja djeluje u nama.

---

## OD NEDJELJE DO NEDJELJE

### BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA

U ponedjeljak je blagdan bl. Alojzija Stepinca. U župi bl. Alojzija Stepinca održavaju se Stepinčevi dani koji završavaju u ponedjeljak u 18 sati svečanom misom koju predvodi mons. Josip Mrzljak, varaždinski biskup u miru.

### GOSPA LURDSKA

U tjeku je devetnica Gospi Lurdskoj koja završava u utorak, 11. veljače s misom u 18,30

---

Sveti Valentin, svećenik i mučenik spomendan 14. veljače  
Rimski martirologij spominje sv. Valentina s izvještajem koji potječe od Sv. Bede Časnoga iz VIII. stoljeća. Tu se o sv. Valentinu kaže da je bio svećenik u Rimu i da se odlikovao mudrošću i kreposnim životom. Car Klaudije II. Gotski (268-270) htio ga je osobno upoznati. Valentin je slutio što bi mu se nakon susreta s carem moglo dogoditi pa se zato molitvom spremio za skori svršetak, za mučeničku smrt. Car mu je rekao: „Valentine, rado bih čuo tvoju mudrost i želio bih biti tvoj prijatelj. Za uzvrat samo jedno od tebe tražim: povratak k staroj vjeri u rimske bogove.“ Valentin je odvratio: „Svijetli care, kad bi bar nešto slutio od Božje slave, to nikad ne bi od mene tražio. Krist je za mene pravi Sin Božji.“ Na upit jednoga od sudaca što misli o bogovima, odgovorio je: „To su demoni!“ Sudska skupština se podigla na noge te zatražila Valentinovu smrt. Valentin je zamolio od cara samo koji trenutak te mu na brzinu istumačio osnovne kršćanske istine. Car je bio duboko potresen. Ali je gradski prefekt uzviknuo: „Valentin je čarobnjak!“ Na to je nastala velika gužva. Car se prestrašio bune u narodu pa je Valentina predao gradskom prefektu, a ovaj opet sucu Asteriju. Molitvom i polaganjem ruku Valentin mu je ozdravio slijepu kćerku. Asterije se odmah dao krstiti te uskoro skupa sa svojom obitelji umre mučeničkom smrću. Gradski je prefekt starca svećenika Valentina dao istući, a zatim naredi da mu odrube glavu. Narod ga zaziva u pomoć kod očnih bolesti, padavice i u drugim potrebama sve tamo od ranog srednjeg vijeka